

הודיעוהם כי לצירי א"י נקבע מקום בשורה הראשונה, כשהשכימו למחרת לשורה הראשונה מצאו שם את צירי גרמניה שקנו שביטה ואינם רוצים לזוז. עמדו הא"י גם הפעם על רגליהם עד גמר תשיבת.

בישיבה השלישית הוסיפו שורה חדשה והעמידוה בראש כל השורות. באו "הגרמניים" וישבו בה. צירי א"י הודיעו שיפנו לנשיאות. וציר אחד ענה להם בגרמנית: "מסכנים! הם אינם יודעים מה זה גרמנים".

יעדת הכתישבות מסר ה' תשב: דו"ח על "הדיוג" (בשפתו: איד תופ" שים דגים בא"י?) הוא אומר: כשי' אני בא לחיפה עם קבוצת דיגים לרוג דגים מן הים, הם בורחים לעכו וכשי' אני בא לעכו הם בורחים לחיפה. הפרדע אומר, שהדגים באים למקום שיש אבל: נחוצ להשליך הרבה אונגל אל הים כדי שהדגים יבואו במספר רב, והה' פסד יוצא בשכר זה שכל תושבי א"י יאכלו דגים שמנים וטובים.

הצעה אחרת: לבקש מהכנסיה תקציב לקניית שתי סירות גדולות (גוגולא - באימלקיית) שאחת תע

בעגלה אחת והיום הזה בשתי עגלות? שבכל הימים הרחוב יבש ומעלה ענני אבק בעינינו ובריאותינו והיום מרבי צים מבלי להכות לראשת אללאה" (מטר אלהים) כתפלת הראים שלנו? והתירוץ הוא: כי אהרי שעה

אתה צריך היה המושל לעבור במקום ההוא, ולפיכך הופיעו העגלות המרביצות.

עצתי אפוא למושלנו שיטייל בכל יום לא רק ברחוב יפו אלא בשאר הרחובות ביהוד ברחובות היהודים ונפטר קצת מאבק ירושלם..

ובפנקסי רשום שוב: "פרפראות מהקונגרס", ששלח לי תלמידי הציר בזמנו מוינה ושאני מוסרם לכם, כדי שלא להחמיצם ויבושם לכם: כשסדרו את מקומותיהם של הצירים בקונגרס שכחו רק להשאיר מקום לצירי ארץ ישראל. ה' ילון קפץ כיד ועלה על הבמה, הדרר סופ" רסקו אף הוא לעלות ונכשל. נשארו כל צירי א"י עומדים על רגליהם. מיד שלח סופרסקי מחאה בשם מאה וחמשים אלף תושבי א"י לנשיאות. היא לא התפעלה, כנראה. למחרת

בלשונו של בלום הפרווי. ומתוך הרהר שכה גם לקשט כראוי את תל אביב בדגלים, כנהוג, ואפילו לנקות את הרחובות שעבר בהם הנציב והשנודה מהם ריה" בזמן האחרון...

וכשקראתי תמוז ע"א המקרה שקרה ללורד פלומר במכוניתו לפני בית החברה בקסטל (לא זה של "הרר" הות המספרות". בפרוץ) ועל הגזרה שיצ" את מלפני השליט לתקן תיכף ומיד את הדרך, פניתי מיד בהצעה לוועד בית הכרם להזמין את הנציב לכום תה ובטוח אני כי הדרך המקולקלה לשכונתנו תתוקן בלי איחור ואולי ע"י זה התישרנה כל שאר העקמומיות ישבדרך בית הכרם..

אנב, עברתי תמוז ברחוב יפו לפני מלון יו: והנה ננש אלי אחד הסוחרים החשובים מתלמידי ואמר לי:

תא שמע, ר' עזמות! רק לפני חצי שעה באו עגלות המים של העיריה והרביצו את הרחוב שלפנינו, ושאלתי: מה נשתנה היום הזה מכל הימים? ושבכל הימים אין מרביצים אפילו

ובלא ברכת-פטרוני, הרימותי את רגלי על שכמי ועשיתי "פליטה" ישר אל דארהיום למסר את הפרטים בעד הין הבקר, ביפה יום אחד קודם לפני זה שבת"א...

ובדרך פליכתי השבתי בלבי לו היה ה"רכי" שלנו, היה בודאי מת' בייש להגיד להם שיעביר את דבריהם ללונדון והיה נכנס עמם בשיח-הירידר לזית, כדרכו, וזה עושה בקצור, וענה לבני דודנו כימי כמו שענה לוועד הלאומי שלנו או לבלומפילד-בלור טו"א.

כנראה שבלומפילד-בלור זה קנא במקדונלד ורוצה הוא להראות לכל באי עולם כי גם מישראל תוכל לנתל את עיריתנו בת"א, וע"כ הרים את כוסו To the King! שלא כדרכם של סוציאליסטים-אינטרנציונליסטים ולא עפ"י השלחן הערוד של "אחרות העבודה".

ואולם כדי לעשות שנוי בכ"ז, לא לבש סמוקינג כלורד מאיר הנמצא כעת בלונדון והסתפק ב"פיג'אק" קצר ודבר לא בלשונו של מקדונלד עם ליודי שנפלה בגורלו לשיחה אלא

שהביאו חצי מאה כדי לעשות רשם על ה"רבי" החדש וביהוד כדי לצאת ידי חובת כל הצדדים לכל יתנגדו לר' משה וחבריו — מה עשו? כתריסר מהם ישבו על הרצפה כמנהגם בקדש ואני בתוכם בפינה, שני שיכים זקנים ישבו על הכסאות ולפלו רגליהם תחתיהם, מיטום שלא הסכימו, כנראה, בביתם לשבת על כסאות.

מיד פתחו ארבעה בנים את דרישותיהם וקראו ב"מזמור" ההגדה שלהם כנגד "הסתיוניון", כפי שקראו תמו בודאי למחרתו בבקר ב"דארהיום" ולאחר גמרו את התורה-שבעל-פה, אחד מקרא ואחד תרגום באנגלית, הגישו לו תורה שבכתב בצורת "מגלת" אחשורש" חדשה עם כל החמנים למיניהם והוא, הגדול קבל מידם את המגלה וענה בקול חוצץ וקצה, כדופק במכונת התלגרף: שמחתי מאד לר' אותכם, אעין במגלה שלכם ואם אמצא בה דברים של מימיש אעביר ללונדון, גוד"בי!

כל בנידודנו נפרדו ממנו בלהיצת היר, בקידה ובהשתחויה, ונחמקו משם אבלים וחפוייראש, מה"חחוק" שקבלו במחילה, ואני לא עשיתי שהיות רבות

נדהפתי לתוך ה"טרוטוביל" של ר' משה וקפצתי בראש ככל גדולי הדור שלהם ונסע כלנו בהברה נעימה, נהל-רים בכבוד על המרכבה, ישר אל ההר, ואולם, כשהגענו למקום המעשה הייתי ברגע אחד עדיאובד כי אחד משכני הרגיש בארבע-כנפות שלי שהציצו החוצה, ושאל אותי פתאם לאיזו "חוב" סיעה ומפלגה-אני שייך? רגע התבלבלתי ואולם מיד עניתו לו בחוצפה דוקא: אני בא בשם ה"חוב" הכי גדול של אומת הדור ישמעאל בארצנו, סיעת: "עאסאיה ובעאכתיו" זכר לתשובה שלי קצין גבוה ניבניו דודנו כשאלו אותו על מספר המכונות שצורת המספרים בערבית היא בדמות מקל ושני כעכים..

לא היו רגעים מועטים ויצא לקראתנו מתורגמן של הם ושאל את ר' משה בשם הגדול: "כמי שמד?" וענה לו הזקן בערבית נאהווי: לך אמר לאדונך כי באנו בשם ה"אומה הערבית", ומיד הכניסו את כל האפנדים והשיכים לתוך הארמון, ומפני שהיינו מרובים, חמשים "חתוכות", ולא הספיקו הכסאות לכלנו — כנראה

שההגעה למקום המעשה הייתי ברגע אחד עדיאובד כי אחד משכני הרגיש בארבע-כנפות שלי שהציצו החוצה, ושאל אותי פתאם לאיזו "חוב" סיעה ומפלגה-אני שייך? רגע התבלבלתי ואולם מיד עניתו לו בחוצפה דוקא: אני בא בשם ה"חוב" הכי גדול של אומת הדור ישמעאל בארצנו, סיעת: "עאסאיה ובעאכתיו" זכר לתשובה שלי קצין גבוה ניבניו דודנו כשאלו אותו על מספר המכונות שצורת המספרים בערבית היא בדמות מקל ושני כעכים..

לא היו רגעים מועטים ויצא לקראתנו מתורגמן של הם ושאל את ר' משה בשם הגדול: "כמי שמד?" וענה לו הזקן בערבית נאהווי: לך אמר לאדונך כי באנו בשם ה"אומה הערבית", ומיד הכניסו את כל האפנדים והשיכים לתוך הארמון, ומפני שהיינו מרובים, חמשים "חתוכות", ולא הספיקו הכסאות לכלנו — כנראה

שההגעה למקום המעשה הייתי ברגע אחד עדיאובד כי אחד משכני הרגיש בארבע-כנפות שלי שהציצו החוצה, ושאל אותי פתאם לאיזו "חוב" סיעה ומפלגה-אני שייך? רגע התבלבלתי ואולם מיד עניתו לו בחוצפה דוקא: אני בא בשם ה"חוב" הכי גדול של אומת הדור ישמעאל בארצנו, סיעת: "עאסאיה ובעאכתיו" זכר לתשובה שלי קצין גבוה ניבניו דודנו כשאלו אותו על מספר המכונות שצורת המספרים בערבית היא בדמות מקל ושני כעכים..

שיש לי ב"ה על הא ועל דא, כידוע, ומוטב שנישוחה קצת מעניינדינוטא, כודכנו בקדש. אהם מסכימים איפוא שנדבר ע"ד בגישת בנידודנו על ה ה ה ? שאלה! ודאי שאנו מסכימים! וראשית- חכמה — רוצה אני ללות לכם בסוד גמור, כמובן, איד עלה בידי ב"ה ל"חתנכה" בשעת פג"י שה צנועה זן.

מכיון שראיתי שאין מתירין לתלמידי על החר להכנס לקדשי קדשים אל הכהן הגדול, ונועלין דלת אפילו בפני שני בני ה"סמד" הקרובים למלכות למרות כל דרישותיהם וכרכו-ריחם מהמת ש"הרבי" רוצה להיות דן יהודי לבאי האולם שלו — מה עשיתי? נפלתיי על המצאה, כדרכי, והתחפשתי כאחד מיבנידודנו, כמו שעשה הפרופ' סור ומברי בשעתו כדי להכנס למכה או כמו השיך אברברקוביץ מבית-שאן ביום פתיחת המכללה, חבשתי על ראשי את התרבוש האדום-כהה בעל הציצית השחורה ומסוה בנידודנו על פני, מלבוש "פראנג'י" הבא במכנסים ארוכים לרגלי, שמשית-קין לימיני ומחרוה צהובה לשמאלי, אפנדי ממש!

מכיון שראיתי שאין מתירין לתלמידי על החר להכנס לקדשי קדשים אל הכהן הגדול, ונועלין דלת אפילו בפני שני בני ה"סמד" הקרובים למלכות למרות כל דרישותיהם וכרכו-ריחם מהמת ש"הרבי" רוצה להיות דן יהודי לבאי האולם שלו — מה עשיתי? נפלתיי על המצאה, כדרכי, והתחפשתי כאחד מיבנידודנו, כמו שעשה הפרופ' סור ומברי בשעתו כדי להכנס למכה או כמו השיך אברברקוביץ מבית-שאן ביום פתיחת המכללה, חבשתי על ראשי את התרבוש האדום-כהה בעל הציצית השחורה ומסוה בנידודנו על פני, מלבוש "פראנג'י" הבא במכנסים ארוכים לרגלי, שמשית-קין לימיני ומחרוה צהובה לשמאלי, אפנדי ממש!

מכיון שראיתי שאין מתירין לתלמידי על החר להכנס לקדשי קדשים אל הכהן הגדול, ונועלין דלת אפילו בפני שני בני ה"סמד" הקרובים למלכות למרות כל דרישותיהם וכרכו-ריחם מהמת ש"הרבי" רוצה להיות דן יהודי לבאי האולם שלו — מה עשיתי? נפלתיי על המצאה, כדרכי, והתחפשתי כאחד מיבנידודנו, כמו שעשה הפרופ' סור ומברי בשעתו כדי להכנס למכה או כמו השיך אברברקוביץ מבית-שאן ביום פתיחת המכללה, חבשתי על ראשי את התרבוש האדום-כהה בעל הציצית השחורה ומסוה בנידודנו על פני, מלבוש "פראנג'י" הבא במכנסים ארוכים לרגלי, שמשית-קין לימיני ומחרוה צהובה לשמאלי, אפנדי ממש!

מבט למסורה

שעורים בהסתכלות

הריני מדפדף את קונטרסי הקטן והנפוח. ב"ה ומלא וגדוש, ואפ"י לו חלק אחד ממאה היה מספיק לכל העתונים היוזמיים שלנו, החל בעתון ה"ב ק ר בירושלם וכלה בעתון בוקרא (מחר בלע"ז) של ת"א ובאותו "דבר" של השמאל, ואפילו העתונים היומיים שלא יצאו עדיין לעולמנו — כדי למלח ולפלפל ולתבל את גליונותיהם, בלי "עין" הרע, במשך שבועות וירחים שלמים. ואולם מזקנים אתבוננו, ואני איני אוהב הקדמות אלא הכל בקצור, קב-ונקי אהת ושתים, מימיש כנציב החדש, וע"כ נניח הפעם את כל עניני הוה"מ, תערוכת "וומבלי" בת"א עם גורדוניה וחזניה, ובלונדון עם ביתניה, תשביה וגמנחם מגרלה" וכל התקצ"ט מעשיות